Pregaria.cat

Entrada

Quaresma 2006. Renovar la vida

En Joan i na Joana aquell dissabte havien anat a l'Eucaristia a la parròquia i havien constatat un cop més que anar seguint el ritme de l'any litúrgic és com una mena de recés permanent.
Després van anar a prendre unes copes en un lloc tranquil, que facilitava la confidència. Hi havia ganes de confidències, encara que sempre la conversa comença per parlar del temps, de la política o del Barça. Poc a poc es va anar centrant en ells i , per cert, amb moltes ganes.
Aviat va sortir el tema religiós i precisament a propòsit de la missa d'aquell vespre. Temps de quaresma. Camí cap a la Pasqua.

Hi ha una cosa que no entenc. Tant les lectures, com les pregàries, no paren de dir que hem de fer penitència, que ens hem de privar de menjar i altres coses per l'estil, que no m'entren al cap.
Home, Joan, pensa que el que es prega o es llegeix és molt antic. Són textos que fa molts segles que varen ser escrits , i era una altra cultura i un altra forma de vida.
Si, és cert, però els oients estem en el segle XXI, i penso que ho diuen i ho llegeixen per a nosaltres. O es que potser és més important mantenir els escrits ?. Crec que el més important és que resultin intel·ligibles. Què voldrà dir "mortificació" ? No creus que sembla ja un avenç de la mort ?
Estic d'acord. Són llenguatges antics, sonen a l'edat mitjana, a homes i dones completament diferents de nosaltres. M'encantaria fer la traducció actualitzada. Com ho entendríem avui ?

El Joan i la Joana són gent optimista. En general cerquen solucions als problemes, no els hi agrada quedar-se enganxats en les dificultats sense cap sortida. Van continuar la conversa, que es va centrar com es podia avui viure el que tradicionalment en diem "mortificació", "penitència ", " dejuni" i altres conceptes semblants. Per tal de no allargar massa la seva recerca us posem directament algunes de les seves millors consideracions.

A la nostra societat de continues ofertes de consum ens cal no deixar-nos arrossegar. Comprar el que et fa falta i no el que diuen que avui tothom compra.
Oferir i donar temps als altres, en especial a aquells menys dotats o més empobrits és tan o més important com fer un dejuni.
Pot resultar molt còmode amb el nom de dejuni quaresmal arribar a casa, anar a la cuina i menjar quatre coses sense ordre ni concert. Possiblement fer el sopar pels altres sigui el millor dejuni.
De fet portem a dintre una vida nova, la de Jesús. Renovar aquesta vida, aquesta relació, mirar de ser-hi més coherents, pot ser una forma actual de dir conversió.

Moltes gràcies Joan i Joana, pensem que aquestes aportacions ens poden orientar, que us vagi bé